

krije, da bi jih tako smerti otel. Zbuditi namreč se jih ni upal. Zbudivši se, vidijo Rojenice, da jih je usmiljeni človek otel. Prašajo ovčarja, je li on to storil, in ko jim odgovori da, mu dolgo zivljenje in jako srečo naznanijo, kar se je tudi zgodilo. Da so imele Rojenice kakor serbske „Vile“ posebne kraje, kjer so stanovale, nam pričuje jama (pičlo uro od Zabečevega, podružnice Borovniške v hribu), ktero še dandanašnjega dne ondašnji prebivavci „jamo Rojenic“ imenujejo. Sterma steza pelje k ti podzemeljski votlini, v kateri hladen studenček šumlja. Jama ima velikost male cerkvice, pa je gotovo v celem hribu razširjena, ker iz črnega brezdna se sliši bobnjenje podzemeljske vode. Tu notri so, kakor pravijo, Rojenice stanovale, in le ob ajdovi žetvi so vun prišle ter ljudem mnogo važnega, včasih pa tudi kaj slabega svetovale in povedale.

Tudi na Gorenskem okoli Predasl se mnoge pripovedke o Rojenicah nahajajo, kakor: velikokrat, kadar so kmetje orali ali sejali so jih slišali: „Kmetič, nikar ne sej, pojdi bučo (masilc) vina pit“ — ali: „Kmetič, le sej, le sej!“ Kmetje so jih radi ubogali in so mnogo pridelali. Ž.

Popravek sostavka „Nekaj iz učilnice“.

V 57. listu „Novic“ nam je pod napisom: „Nekaj iz učilnice“ zares nekaj prav smešnega, pa tudi ginjivega prišlo pred oči. Brali smo, da neki učenik v št. J, svoje zanikerne učence pokori po nekoliko nenavadnem načinu. Zanikerneža namreč zmerja z besedo: „Ti si osel!“, in drugim učencem veli: „Smejajte se temu oslu!“ — Bog vari komu kaj žalega reči; zderžati pa se vendar in nikakor ne moremo, da bi tega zares nenavadnega načina popolnoma ne zaverгли in zeló in prav ostudno ne grajali. — Zakaj li! — Tega nam ni treba razlagovati. Prašamo le: Kje je še kdo, da bi vsakak način, s katerim se mori sramožljivost in krajša ljubezen do bližnjega, spoznal za dobrega in po njem pričakoval poboljšanja? — Sicer pa še enkrat: Bog vari, komu kaj žalega reči; opomniti hočemo s tem le svoje ljube tovarše učence, ter jim ponovimo: Nikar ne posnemajte tega nenavadnega načina, temuč le smejajte se temu o...!*) — A. Praprotnik.

Slovanski popotnik.

(M.) Novice so v listu št. 52 omenile slovanskih naseljencov v Napolitanskem kraljestvu. Té dni je imel pisavec tega, priložnost z dvema Italianoma govoriti, ki sta v bližnji soseski teh naseljencov domá in po svetu hodita, se z narejanjem cvetic za cerkve pečaje. Povedala sta, da se razun Vodajne še tri večje sela v tistem kraji nahajajo, katerih prebivavci so Slovani še zdaj ali pa so se že poitalianili. Te sela so: S. Felice, Monte Mitrio in Palato. Prebivavci poslednjega sela so se popolnoma poitalianili, prvih dvéh pa umijo možje dobro italianski jezik, ker kupčevaje in kot pridni in obertni ljudje po gostim med Italiane zahajajo, žensk pa le redko ktera tudi italianski ume. Okraj, kjer ti Slovani živé, imenujejo Campo basso t. j. nizko polje.

* Slavni g. Pavl Šafařik, kateri je bil že pred s Franc-Jozefovim redom in s pruskim redom za zasluge poslavljen, je prejel od ruskega cara red sv. Ane 2. razreda.

*) Ker tudi od družih strani dopise v tej zadevi dobivamo, naj čast. gospodje dopisavci ne zamerijo, da izrečemo, da je z nazočim ta reč dognana, ker smo si svesti, da bo gospod, komur to grajanje gré, prihodnje spoznal resnico pregovora: „Errando et corrigendo discimus!“ Vr.

Novičar iz raznih krajev.

Nj. c. k. Veličastvo, Cesar in Cesarica, sta se peljala 16. t. m. v Marija-Celj, od kodar se bodeta v Išel podala in potem v Laxenburg vernila, da od tod 26. k slovesnemu odprtju železnice iz Ljubljane do Tersta odrineta. — Deržavni zakonik razgláša ministerski ukaz, s katerim se izrekuje, da je igra liha sodiv, ki se pri izigravanji reči za prodajo namenjenih po kerčmah (oštarijah) in v drugih očitnih krajih pogostoma rabi, in pa igra z višjimi ali nižjimi loterijnimi števili prepovedana in da se kaznuje po občni kazenski postavi. — V celem cesarstvu je po „Augsb. allg. Zeit.“ doslej 560 milijonov zemljoodveznih obligacij izdanih bilo, katerih pride 353 mil. na Oggersko, Erdeljsko, Hervaško in Galicijo, 207 pa na ostale kronovine. — Na posebno zaprašanje ste ministerstvu notranjih opravil ter za uk in bogočastje odločile, da gré v krajih, kjer je magistratom namest okrajnim uredom politično opravilstvo izročeno, vsled nove zakonske postave drugi in tretji oklic spregledovati. — Na Dunaji je zbor višjih urednikov, kateri se posvetujejo, kako bi se dalo opravilstvo oblastnij prosteje osnovati. — Novi predpisi zastran potnih pisem bodo od 1. avgusta naprej tudi za vejaško krajino veljali. — 16. t. m. je hotel vozovlak, ki je dirjal iz Ljubljane na Dunaj, blizu Mürzzuschlaga, s kolovoznic skočiti. Eden popotujočih, to viditi, skoči z vozá in se ubije. Ni dobro tedaj, z vozá, ki je v hitrem dirú, skakati. — Upanje, obilo vina pridelati, se je začelo v Lombardii kaliti. Čeravno le po malem, se je vendar tertna bolezen tu in tam pokazala. — Pruski kralj ki je pretečene dni iz českih Toplic prišel na Dunaj našega cesarja obiskat, je na poti v svoje stolno mesto v Pilnicu nekoliko obolel, pa kmalo ozdravel. Sploh se zdaj vladarji močno vzajemno obiskavajo, in govori se, da bodo letošnjo jesen v Berlinu se avstrijski, francozki in ruski cesar sošli. — Poslednja poskušnja Mazzini-ta in njegove derhali dá časnikom še vedno mnogo pisati in premišljevat. Od dné do dné se jasneje kaže, da je genuško mesto veliki nesreči odšlo. Zaperseženci so bili z jetniki zmenjeni, po danem znamenji čez mesto planiti, posadko pobiti in po premožnejih hišah ropati in moriti. Orožja in streljiva vsake verste je bilo dokaj na skrivnem pripravljenega. Da so oslepljenci po dobro prevdarjenem načertu svoj namen izpeljati hotli, se spozna iz tega, da so na raznih krajih v enem času na noge stopili: V Parizu, v Genovi, v Livorni, v Napoli in v Andaluzii na Španjskem. Pa hvala Bogu, povsod jim je spodletelo in upati je, da jih ne bo kmalo spet mikalo, se še kaj tacega lotiti. Bere se tudi, da bodo evropejske vlade pri angležki, če več ne, saj toliko dosegle, da se bo na Mazzini-ta in njegove tovarše bolj oestro pažilo. V tem hipu smo prejeli teržaški časnik od 20. t. m. da je Mazzini, ker je v poslednji dobi eb vse premoženje prišel, sklenil, politiko na kol obesti! Zakaj neki ne sam sebe? — Prigodki, ki se v izhodni Indii godé, so začeli Angležom kropa k sercu prilivati. Opornost med indiškimi vojaki se razširja od regimenta do regimenta in angležka vlada se mora previdno ozirati po pomočkih, kako to neukretnost zatréti. Zavoljo tega je poslala povelje, nekaj armade zoper Kitajce namenjene v Indio potegniti, in pošlje, kakor se bere, 25.000 mož v to deželo. Nekteri politikarji hočejo tudi iz tega da bo kraljica Viktorija francozkega cesarja šla obiskat, njeni namen izvohati, cesarja na svojo stran spraviti, da bi ji pomagal s kakimi tavženti Francozov vrélo kašo pihati. — Ruski car je rimskemu kardinalu, derž. tajniku Antonelli red sv. Andreja poslal. — V gojzdu neke česke grajšine so pred kratkem čisto belo sernico ujéli, ktera je pa kmalo poginila. Redka je taka serna in bere se, da vejo doslej samo za troje tacih živalic.